

meget gerne ind i diskussionen om, hvordan reglerne så kan udformes, hvis ikke de skal være, som de er nu. Men vi synes bare, at når man faktisk har gjort det lettere at adskille fangerne i stærke og svage og på den måde kan mindske muligheden for pression over for forskellige grupper, ja, så er det også rimeligt at bevare en grundlæggende ret til aktindsigt, som jo alle erkender at der er.

Så vil jeg bruge et par enkelte ord om prøveløsladelse af livstidsdømte. Nu kan det kun ske ved benådning, og det foreslås, at spørgsmålet skal kunne tages op efter et vist antal års afsoning. Det synes vi i Det Radikale Venstre er et rigtigt princip, altså at der er en pligt til at tage spørgsmålet op. Det er jo ikke det samme som at sige, at der skal foretages en prøveløsladelse, men der skal altså tages stilling til, om der skal ske en prøveløsladelse efter et vist antal år.

Min egen personlige holdning er, vil jeg gerne sige, at jeg synes, at livstidsstraffe er en uting. Jeg så gerne, at man altid havde åremålsstraffe, så man vidste, hvor lang tid man maksimalt kunne sidde inde. Det måtte også gerne for min skyld være meget lange straffe, men jeg synes, at livstid er en middelalderlig sanktion, især over for meget unge mennesker, som begår voldsomme forbrydelser, og som i løbet af mange år i fængsel kan få et helt andet liv foran sig.

Men vi anerkender, at der nu er sket et skridt i retning af at sikre den anden måde at ordne tingene på end den, der nu er – ved benådning – nemlig at tage spørgsmålet op efter et vist antal år.

Vi er også villige til at diskutere, om det antal år, der er nævnt her, er det rigtige antal år. Det kan vi godt diskutere i forbindelse med lovforslagets gennemgang i udvalget.

Afsluttende vil jeg sige, at vi tilsiger et grundigt udvalgsarbejde. Det må for vores skyld gerne være så grundigt, at det også bliver langvarigt, og det er helt sikkert, at det bliver spændende, for der er mange ting, vi er uenige om, har vi jo kunnet høre på nogle af de tidligere ordførere.

Men vi ønsker i hvert fald at fastholde, at det er et uomtvisteligt gode, at vi får lovfæstet et mylder af uoverskuelige regler. Det er et gode, at vi får en modernisering. Det er et gode, at vi lettere får hensyntagen til ro og orden i fængslerne, men også, at vi får taget hensyn til de indsattes rettigheder. Frihedsberøvet er de jo altså, herunder også de livstidsdømte. Vi giver

os gerne god tid til gennemgangen og gennemarbejdningen af lovforslagene, og vi ser også gerne, at de bliver vedtaget med et bredt flertal i Folketinget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt starte med at sige et par ord om Enhedslistens mere principielle opfattelse på det område, som vi behandler i dag.

Vi er ikke modstandere af straf, men vi har en oprigtig tvivl om, hvorvidt den måde, man straffer på, har den tilsigtede virkning. For eksempel er vi mere end tvivlende over for den udbredte brug af fængsler. Generelt må man sige, at de har vist sig aldeles uegnede til at forebygge og bekæmpe kriminalitet, ja, ofte har de den stik modsatte virkning, når det drejer sig om at få den dømte til at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter løsladelsen.

Derfor er vi tilhængere af, at man i videre udstrækning benytter andre sanktionsformer, og at fængslerne bruges som den sidste udvej. I de tilfælde, hvor fængselsophold er nødvendigt, er det vores hovedmål at sikre, at afsoningen kommer til at foregå under vilkår, som bidrager til at forhindre tilbagefald til kriminalitet og dermed også bidrager til at forhindre nye ofre.

I den forbindelse vil jeg godt i parentes bemærke, at det efter vores opfattelse er det rene vrøvl, at vi med vores retspolitiske opfattelse sætter forbryderen over offeret. En forbrydelse kan jo ikke omgøres med tilbagevirkende kraft. Men ved at arbejde for resocialisering af forbryderen kan vi bidrage til, at vedkommende ikke begår nye forbrydelser og dermed ikke bliver skyld i nye ofre.

Desværre er dagens fængsler i al for høj grad opbevaringsanstalter, og efter endt afsoning falder mange tilbage til kriminalitet. Det skyldes bl.a., at den målrettede motivation og udviklingsstøtte til den enkelte fange er for ringe, og at der fra de sociale myndigheder ikke følges op med den nødvendige støtte efter løsladelsen.

På det område ser vi nogle fremskridt i loven, bl.a. at der skal udarbejdes en handlingsplan for afsoningsforløbet. Men det er efter vores mening ikke nok. Vi mangler nogle bud på, hvordan indsatsen på dette område kan forbedres og intensiveres. Jeg skal derfor opfordre til, at vi under udvalgsbehandlingen vier det her spørgsmål særlig opmærksomhed.

Når det er sagt, skal det også understreges, at Enhedslisten hilser forslagene velkommen, fordi de søger at klargøre retstilstanden for de